

V roce 2010 se naše Majda (Jamaica Foxy Fox) kvalifikovala na Crufts za Českou republiku a za Slovensko. Začala jsem tedy přemýšlet o tom, zda-li se této prestižní výstavě zúčastním. Tím, že jsem se rozhodla pro plánovaná štěňátka, věděla jsem, že v roli vystavovatele se na Crufts určitě neobjevím. V tento čas mě zkontaktovala Monika Švarcová a domluvily jsme se společně, že do Británie vyrazíme pouze jako diváci a podpora pro naše kolegyně, které se rozhodly tam být v roli vystavovatelů. Vše podstatné pro naši cestu na Crufts jsme zařídily a čekaly jsem na den odletu. Dne 10. 3. 2011 v 16:50 hodin jsme odletěly z Prahy do Birminghamu. Náš let byl příjemný, před námi bylo mnoho očekávání a my jsme se tuto akci velice těšily.

V pátek 11. 3. 2011 byl nejdůležitější den celého našeho výletu. Hala č.1 kruh 1 a 2 byl pro tento den to nejzajímavější a nejdůležitější. Po příchodu mě osobně velmi zaujalo, že v celém areálu se neobjevují skoro žádní psi. Všichni byli umístěni v odkládacích kójkách (velmi striktně se zde dodržují daná pravidla) a kolem kruhu byly umístěny pouze židle pro návštěvníky. I my jsme zde našly dvě krásná místa, ze kterých bylo vidět na oba dva kruhy, kde se vystavovali border collie. Usedly jsme na židle, udělaly si pohodlí a otevřely katalog. Mnoho neznámých jmen psů na několika stránkách bylo výzvou pro naše bedlivé sledování. Na druhou stranu se zde objevovali jména velmi známých chovatelských stanic, které jsem do této doby měla možnost vidět pouze na fotografiích na internetu. Nyní se mi naskytla jedinečná příležitost vidět je naživo.

Do kruhu nastupovala krásná zvířata a většinou skvěle oblečení handleři. Měly zde možnost vidět různě upravené a předvedené border collie. Velmi mě překvapil věk většiny majitelů či handlerů, který se pohyboval okolo 50-ti let. Většina borderek byla černo-bílá. Sem tam se objevila nějaká barvička jako hnědá, modrá, trikolor, ee-red, blue merle, ale až na pár výjimek se vždy umísťovali na předních místech pouze černo-bílé borderky. Kvalitu zvířat jsem očekávala dobrou, přeci je to výstava, na kterou se psi musí kvalifikovat a nemůže se na ni přihlásit kde kdo. Toto očekávání se mi také vyplnilo. Až na pár výjimek to byla zvířata krásná a vznešená. Po výstavišti sice běhalo mnoho borderek (a různých kvalit), ale na výstavě samotné byla vidět zvířata velice pěkná, dobře urostlá a přiměřeně velká! U obedience, agility či jiných sportů bylo vidět spíše sportovní typ psů. A i zde byli majitelé či psovodi starších věkových skupin, což pro mě to bylo velkým, ale příjemným překvapením.

Po nějaké chvíli nastoupili do kruhu konečně ti naši: Dáša Komárková s Arctic Storm Open Gate. Dáša byla velmi nervózní, ale neměla důvod. Věřila jsem ji a věděla jsem s jistotou, že vše zvládne. Arty působil ve výstavním kruhu jako ostřílený suverén. Předvedli se velmi pěkně! V další skupině nastoupili: Kája Prejsová a její Dasty (tedy Diego Tender Flash). Dasty mezi psy působil ušlechtilé a toto umocnilo jejich celkové krásné předvedení. Bohužel do první pětky nepostoupila ani jedna z našich kolegyně, ale i tak musím říci, že jsem na obě byla velice pyšná. Reprezentovaly nás důstojně, působily příjemným, milým a hlavně profesionálním dojmem. Byla jsem ráda, že jsem mohla být osobně přítomna.

Na výstavě jsem poznala mnoho známých tváří, které jsou ve světě borderek důležití a známí. Pro mě bylo asi největším zážitkem celého dne si potřást rukou s legendou a mnohaletou chovatelkou, s paní Judith Gregory. Někteří ji mohou považovat za pouhou chovatelku, ale v mých očích je to velká osobnost. Judith je velmi milá starší dáma, která měla na této výstavě mnoho svých psích odchovanců. Velká část z nich se umisťovala na předních místech a pokaždé, když nastupovala třída, tak jsem naprosto bezpečně poznala psa, který pochází z její chovatelské stanice Tonkory! Můj sen se stal tedy realitou a já jsem měla možnost mluvit zde s jednou z nejdůležitějších osobností světa border collíí.

Celé výstaviště bylo v pěti obrovských halách. Vše zde bylo perfektně uspořádané, čisté a prostorné. Velké množství stánků s různými potřebami pro psy, jejich páníčky i pouhé návštěvníky, kteří nemají se psy příliš mnoho společného. Bylo zde k vidění i seskupení stánků s prezentacemi plemen. Poměrně velké množství z nich zde představovalo své organizace různých zaměření- od asistenčních psů, vodících psů přes organizace pomáhající opuštěným psům. Moji pozornost upoutal stánek Trust border collie, kde se prodávaly různé propagační předměty s motivy borderek. Více o této organizaci je možné nalézt na adrese <http://www.bordercollietrustgb.org.uk/>. Dále na Crufts nechybělo seskupení stánků Our dogs, kde bylo hodně zajímavých titulů a já jsem zde strávila poměrně mnoho času. Jak to tak bývá, nakoupila jsem na výstavišti mnoho knížek, upomínkových předmětů a drobných věcí pro sebe i moje psy.

Užily jsme si zde tři krásné dny. Do Prahy jsme odletěly až v neděli 13. 3. v 18:55 hodin a byly jsme plné zážitků a dojmů z této velmi vydařené akce. Nyní po návratu domů shrnuji si své prožitky a s odstupem několika dní přemýšlím o tom, zda se naplnilo mé očekávání. V závěru jsem došla k tomu, že bych se ráda ještě někdy v budoucnu ráda na Crufts opět

vrátila. Pokud by to bylo v roli vystavovatele, prožila bych si tuto akci z trochu jiného úhlu pohledu.

Na samý závěr bych ráda poděkovala všem, kteří mi umožnili se Crufts zúčastnit a podpořili a v době mé nepřítomnosti doma se m i na několik dní ujali mých psích svěřenců a postarali se mi o ně. Mým kolegyním Dáše a Káje bych chtěla touto cestou poděkovat za to, že důstojně reprezentovaly naši Českou republiku. Dále bych poděkovala Monice za její milou společnost po celou dobu našeho společného a nevšedního výletu.